

som man ikke synes er helbig. Jeg skal, hvad Spørgsmaalet om Forpagtning angaaer og den Maade, hvorpaa man mener, at denne burde bringes til offentlig Dpbud, udtale, at det efter mine Forestillinger om Forpagtning ganske vist er naturligt, at Afgiften er aarlig; men det kan naturligvis ikke ifølge den Contractsfrihed, som det maa anerkjendes, at begge Parter ere i Besiddelse af, forhindres, at Contrahenterne blive enige om at convertere en Deel af den aarlige Afgift ved forud at betale den een Gang for alle. Det er meget vanskeligt at paavise, at der i en saadan Foranstaltning efter den nuggjældende Lovgivning er noget Ulovligt, skjøndt jeg indrømmer, at Begrebet Recognition sammenbragt med Forpagtning er noget anomalt. — Det blev af et æret Medlem (Zahle), som igaar havde Ordet, antydet, at det vilde være meget ønskeligt, om Regjeringen gennem en Creditkasse traf Foranstaltninger til Fremme af Fæstes Overgang til Selveiendom. Jeg skal kun bemærke, at en Creditkasse med dette Diemed har bestaaet i mange, mange Aar. Jeg har selv i sin Tid fremkaldt en saadan, og den blev dengang fra Regjeringens Side begunstiget paa den med Hensyn til slige Creditforeninger sædvanlige Maade. Den er imidlertid i det Hele bleven meget lidt benyttet, fordi den blev til paa en Tid, da Mistilliden endnu var saa stor, at denne Kasses Dpretelse dengang blev betragtet som Noget, der tjente som Bevis for, hvor uwillige Godeeierne vare til at sælge, idet man formeentlig havde søgt at fremkalde en saadan Kasse for at kunne opføre Priserne til det meest Unaturlige. Vel blev Kassen i den første Tid benyttet endeel; men i den senere Tid er det ikke Tilfældet, og den er egentlig bleven overflødig efter Stiftelsen af de senere Foreninger af lignende Art, som ere stiftede af Hensyn til den almindelige Omfætning i Handel og Wandel. Den er tværtimod af en saadan Beskaffenhed, at hvis den skulde ønskes benyttet i et Diemed som det, der her er Tale om, vil den meget vel kunne bruges af Enhver, der ikke er i Besiddelse af Evne til at præstere de første Udbetalinger. Hvad de andre Anker angaaer, da vedrøre de egentlig det store Omraade af Forhold, der altid ville

gjøre sig gjældende i Livet, naar der skeer Overgang fra een Tilstand til en anden. Det ærede Medlem, som havde Ordet før mig, anførte Noget om „Egteskabscommissjonairer“, og i saa Henseende skal jeg villig indrømme, at Sligt virkelig finder Sted. Jeg kan endogsaa sige, at jeg paa en vis Maade selv har været „Egteskabscommissjonair“ for at bevirke, at en Gaard blev i Familien. Forældrene vare døde og havde ikke selv kjøbt Stedet, og jeg har da ganske vist fremtvunget et Egteskab derved, at jeg paa det Bestemteste udtalte, at kun Datteren i Gaarden — der var ikke andre Børn — skulde blive Eier af den. Saa søgte hun sig ganske vist selv sin Mand ud; men min Dptræden falder dog meget let ind under en „Egteskabscommissjonairs“. Omraade, og en saadan Dptræden er ofte nødvendig for at fremme slige Overdragelser. Jeg anfører dette kun som Exempel paa, hvorledes Sligt let fremkommer paa en ganske simpel Maade. Hvad de andre Anker, som ere blevne fremsatte, angaaer, var der en, som blev nævnt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bonløffe) om en Forpagtningsscontracts Beskaffenhed, der ganske vist, naar Contracten er saaledes, som det blev anført, tyder paa, at der er blevet begaaet noget Ulovligt. Det kan umuligt være lovligt at bestemme i en Forpagtningsscontract, at Eieren efter nogen Tids Forløb skal have Lov til at forbyde Forpagtningssafgiften til det Dobbelte eller til det Fjerdobbelte vilkaarligt, som han vil; men jeg skulde troe, at der i den Henseende er en Misforstaaelse tilstede. Det er mig næsten utroligt og utænkeligt, at en Contract af den Art skulde kunne blive til og blive thinglæst uden strax at føre til, at man kom paa det Rene med, at en slig Bestemmelse var fuldkommen ulovmedholdelig. Forøvrigt vil det jo være let at forebygge, at slige Ulovligheder finde Sted, ved at paalægge Retsbetjentene at have Die med, naar disse Contracter komme til Thinglæsning, at ingen slige Ulovligheder finde Sted, og jo mere der vaages over, at Sligt ikke skeer, desto heldigere vil det være for at give Betyggelse mod Misligheder i den Henseende. I det Hele taget troer jeg, at